

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 6

JUNI 1970

19. årgang

IGJEN ER DET SOMMER over landet. Sjelden kom den slik, — som litt av en eksplosjon, med full «musikk», i yr kraft og intensitet.

Hvordan virker sommeren på oss?

Mange blir sikkert slått av blomsterprakten, med ubegripelig bredde i variasjon og mangfold, i duft og farger. En kjenner gleden som bølger gjennom fuglesangen. Vi vet at det vokser og gror dag for dag, — at skapningens under folder seg ut med «ny giv». Og vi kjenner at det er noe som synger med hos oss.

*Og sangen om Jesus
er leirsangen vår
Ham vil vi takke og tjene.
Vårt liv vil vi bygge
på grunnen som består:
Det er Jesus, og Jesus alene.*

Og ellers i så mange sammenhenger der noen samles, har vel sangen lett for å finne sin tone i denne lyse årstiden.

Men sommeren rommer også slikt som så snart kan føre over i sorgens skygger: trafikkulykkene, drukningsdøden, tragedier der så ofte alkoholen eller tankeløst vågemot er medvirkende årsak.

Sommerens sorg kan ha sammen-

Sumarkveld ved vatnet

*Velkommen atter hit
til våre grender,
velkommen her,
du sæle sumarkveld,
med lauv og gras
ut over alle strender
og gule blomar
i den grønne feld,
med lette småsky,
lagd i lange render
som trådar
i det høge himmel-tjeld,
og med den milde ljosken,
som seg breider
ut over fjell og fjord
på alle leider.*

Ivar Aasen.

SOL og SOMMER -- sang eller sorg?

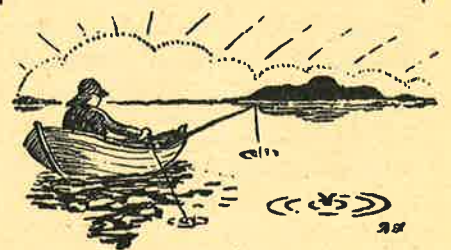
*Vi hører fugler sjunge
Med mangelhånde lyd,
Skal ikke da vår tunge
Lovsynge Gud med fryd?
Min sjel, ophøi Guds vere
Med lov og gledesang,
Han vil oss nådig være
Nu som så mang en gang!*

Sommeren er sangens tid også i mer spesiell betydning. Ved hundrevis av stevner og leirer der folk er samlet om Guds ord og Jesu Kristi rikssak, toner sangen fra ti- og kanskje hundretusener. Ikke minst ved ungdoms- og skolelagsleirene er dette omkvedet vel kjent:

heng også med sommerens fristelser og spesielle synder. For det må vel innrømmes at det fins former for turisme, for turliv og teltliv, som betyr en opplagt påkjenning for den moralske standard, en fristelse til brudd med det beste i ens overbevisning. Mange unge, og eldre med, vil i ukene som kommer få en avgjørende konfrontasjon med det 6. bud, med en livsstil som ikke tar det så nøye, hverken for egen eller andres del.

Gud fri oss fra sommerens sorg!
Gud gi oss rik del i sommerens sang og glede!

K.

Diakoni i menigheten

Diakoni er Jesu henders tjeneste. En kristen menighet uten diakoni er som et legeme uten hender og føtter.

Det finnes slike invalidiserte menigheter i vår norske kirke idag.

Hva er diakoni?

— Diakoni er Jesu henders gjerning.

Hvem skal drive diakoni?

— Diakoni angår enhver kristen.

Hvorfor diakoni?

— Fordi Jesus har sagt det.

— Fordi vår neste trenger vår tjeneste.

— Fordi kirkeloven forplikter til diakoni.

— Fordi diakoni er en gave.

Diakoni er Jesu henders tjeneste.

Det er omsorg for mennesker som er i nød og trenger hjelp i en eller annen form. Som Jesu henders tjeneste har ikke diakonien bare med mennesker å gjøre, den har også med Gud å gjøre. Likesom Jesus gjennom sin tjeneste for mennesker åpenbarte og realiserte Guds kjærlighet er også diakonien en formidling av denne kjærlighet ut i verdens verden. Fordi det er Guds kjærlighet det dreier seg om, oppfatter den hele mennesket og alle former for menneskelig nød.

Diakonien har sin kilde i Guds hjerte og er den praktiske konsekvens av at vi som kristne mennesker får del i denne Guds kjærlighet.

Å øve diakoni er å gi videre noe av den omsorg vi selv har fått del i gjennom Jesus Kristus og hans tjeneste for oss. Diakoni er ikke en demonstrasjon av gode menneskelige egenskaper, men kristen kjærlighet i funksjon. Måten diakonien skal utøves på er etter Jesu forbillede.

De diakonale oppgaver er gjerninger Gud har lagt ferdig forat vi skal utføre dem. Det er ikke lov-

gjerninger vi skal utføre for å gjøre oss selv fortjent til Guds godhet det her er tale om, men om gjerninger vi gjør i takknemlighet fordi vi har fått del i Guds nåde uten å være verdige til det. Diakonien er med andre ord troens frukt.

*

Diakoni angår enhver kristen — I og med at diakonien er formidling av den kjærlighet vi får del i gjennom Jesus Kristus angår den både hver enkelt kristen og menigheten som helhet.

Diakoni er ikke noe som bare har aktualitet for en gruppe spesialutdannede mennesker — den angår hver eneste kristen. Dette kommer klart til uttrykk i Det nye testamente. Jesus ga tjenesteoppdraget til alle sine disipler, ikke bare noen få av dem. I følge Jesu ord skal vi også en dag dømmes etter hvorvidt vi har praktisert den kjærlighet vi har fått del i. Da vil det ikke tjene som unnskyldning for noen at det er andre som har gjort noe.

Slik oppfattet også den første kristne menighet situasjonen, derfor ble diakonien regnet med som en del av forvaltningen av evangeliet.

Diakoni er et menighetsanliggende — en kristen menighet uten diakoni er en invalidisert menighet. Den er et legeme uten hender og føtter. Dette legger et særlig ansvar på menighetsrådene fordi de, både ut fra Guds ord og lov om Den norske kirkes ordning, har fått i oppdrag å styre og lede virksomheten i menighetene.

Hvorfor diakoni?

Først og fremst må vi sette diakonien i funksjon fordi Jesus har sagt det — fordi diakonien hører med til forvaltningen av evangeliet.

For det annet trenger vår neste vår tjeneste.

Mange av de diakonale oppgaver som var mest i øynefallende i tidli-

SIDEN SIST:

Mai måned ligger bak oss, og halvparten av juni. En fin vårtime ble det med intenst arbeid, men også med varme og velsignet regn i gunstig blanding. Skoleungdommen har sine eksamener overstått og ser frem mot etterlengtet ferie, men vel også med utsikt til sommerjobb for manges vedkommende. Konfirman- tene har hatt sine høytidsdager, og i mange hjem har slekt og kjente bidratt til hygge og fest over anledningen, etter de mange takkeannonser å dømme.

Minnedagen 7. 5 ble minnet også her i distriktet i det fineste vårvær. Det var gudstjeneste i kirkene, hornmusikk, korsang og bekransning av forskjellige minnestener, spesielt var deltagelsen oppe i Klinglien nesten overveldende. — Eldres Hyggetime på Svorkmo misjonshus 26. 5 samlet rekorddeltagelse, ca. 25. Driftige fruier sørget for bevertningen. Det ble grundig tid til en prat ved kjente, og avslutningsandakten var ved sekr. Konstad. — På Geitastrand var det etter gudstjenesten i kirken 31. 5 konfirmantfest på bedehuset med samling både for de unge og deres foreldre. Det var god bevertning, sang av fru Hoff og et friskt kåseri av soknepresten: «Konfirmanten sett med prestens briller». — På Megården bedehus var det 3. 6 felles kvinnestevne for alle foreninger tilhørende Det norske Misjonsselskap. Møteleder var Helga Ljøkjel som åpnet ut fra ordet i 1. Kor. 4,20. Prost Havdal talte ut fra 1. Tess. 2, — at Herrens ord må ha fremgang og samlet det i 4 punkter: 1) Grip Guds ord med din forstand. 2) Ta imot det i hjertet. 3) Gi uttrykk for det i livet. 4) Så det ut blant dine medmennesker. Res. kap. Koren avsluttet. I kollekt til misjonen kom inn kr. 610. Sammen med årsalg ble det en god del over 800 kr. Etter overhøringsgudstjeneste i Moe kirke 10. 6 var det, i likhet med ifjor innbudt til en feststund på Svorkmo misjonshus. Det var fulltallig fremmøte, og det vekslet med sang og tale, spøk og alvor. Fin bevertning og god stemning. Kalls- kap. Trømborg var også i år kveldens gjest.

gere tider er idag avhjulpet, men det er dukket opp nye istedet. Den

Den Norske Santalmisjon

har i 100 år vært en gren av Den Norske Kirkes misjonsarbeid.

Det begynte med straffangen Lars Olsen Skrefsrud, som i fengselet møtte Guds kall. Sammen med Peter Børresen dro han til Nord-India.

I 1867 tok de fatt blant santalene, et primitivt stammefolk. Andre fulgte i pionérenes fotspor. Som ringer i vannet spredte bevegelsen seg ut over santalfolkets grenser til bengaler, boroer og andre i India — og videre til Øst-Pakistan, Bhutan og Ecuador.

I dag er Den norske Santalmisjon preget av omlegging av arbeidet i India og overveldende oppgaver og store muligheter på de nye feltene. De kaller til trofast forbønn og økt investering i form av penger og personell.

I INDIA

er det vokst fram en selvstendig luthersk kirke med om lag 50.000 medlemmer som en frukt av misjonens arbeid. Kirken har nå overtatt ledelsen av alt arbeidet, og velutdannede kristne indere har gått inn i stillinger som misjonærer tidligere hadde. Misjonærenes antall har også avtatt på grunn av visa-

stigende levealder, folkeflyttingen til byer og industrisentra, økende ungdomskriminalitet og skilsmisseprosent peker på former for nød som er tiltagende i vårt folk i dag. Ved siden av dette minnes vi daglig om nøden ute i verden som kaller på vår hjelp.

Vi skal heller ikke glemme at Lov om Den norske kirkes ordning pålegger menighetsråd og bispedømmeråd å fremme diakonien i menighetene. De skal ha sin oppmerksomhet henvendt på alt som kan gjøres forat legemlig og åndelig nød kan bli avhjulpet, og medvirke til at diakonatet innarbeides og utvikles i menighetene. Dette er norsk lov som forplikter de instanser som loven gjelder.

vanskeligheter. Men arbeidet skal føres videre, og misjonens tilskudd til presteskolen, bibelskolene, de høgre skolene, sykehusene, spedalskekoloniene, litteraturarbeidet osv. bør fortsette som før enda noen år framover. De få indiske lederne som skal ha ansvaret for det kolosale arbeidet, må få merke at norske kristne står sammen med dem i denne avgjørende overgangstiden, både i forbønn og med økonomisk støtte. Det er Kristi kirkes framtid i India det gjelder!

I ØST-PAKISTAN

er situasjonen en ganske annen. Av norske misjonærer kreves det ikke visa engang, og de kan fritt gjøre direkte evangelisk arbeid ute i landsbyene — selv om muhammedanismen formelt er landets statsreligion. Pionérmisjon med forkynnelse, undervisning i kristendom og dåp av opptil 50 på én dag fra heden- skapet preger arbeidet. Små landsbykirker og nye misjonsstasjoner bygges. Misjonærene synes det er sårt å tenke på alle som ber om besøk og undervisning ute i landsbyene, men som må vente på grunn av mangel på mannskap. Det trengs

Enda en ting må nevnes.

Vi må få satt diakonien i funksjon for vår egen skyld. I tjenesten er det den enkelte kristne og menigheten som i helhet får oppleve og erfare Guds rikdom og velsignelse, og dette er en gave som ingen har råd til å være foruten.

Derfor må diakonien få en naturlig plass i enhver menighets liv. Derfor har Diakonirådet for Den norske kirke fått i oppdrag å sette i verk en 4-årsplan med målet:

Hver menighet sitt diakoniorgan!

M. K. Orre

prostikontakt for Nidaros bispedømmes diakoniutvalg.

mange flere misjonærer. Vær med å be høstens herre om å drive arbeidere ut til sin høst. Og vær med å sende dem ut til dette strategiske misjonsfeltet ved grensen til de lukkede land i Øst-Asia!

Nå har vi sjansen, hva fremtiden vil bringe, vet vi ikke. Det haster!

I BHUTAN - TORDENLANDET MELLOM INDIA OG TIBET

er det tatt opp et lovende spedalske-arbeid. Klinikken i Riserbu ledes av en norsk sykesøster, som trenger all vår forbønn og støtte. Når skal Riserbu få en lege? Når skal det bli mulig å etterkomme bhutanernes bønn om hjelp. Døren til dette lille fjell-landet står fremdeles på gløtt og utfordrer oss til økt innsats.

Mørke skyer i øst og sterke nasjonale og religiøse bevegelser har lenge gjort misjonens framtid i Asia usikker. Men verdens evangelisering skal fullføres!

ET KONKRET KALL FRA ECUADOR I SØR-AMERIKA

har derfor ført til at det også er blitt tatt opp arbeid på «Fremtidens kontinent». I havnebyen Guayaquil er det kjøpt en eiendom som er blitt senter for arbeid blant middelklassen og studentene. De er åpne for det friggjørende budskapet om Jesus Kristus. Det er først nå at reformasjonen er ved å komme til store deler av Sør-Amerika. Ute i slummen i Guayaquil bor 50.000 arbeidsløse familier i en ubeskrivelig nød. Der har misjonærene fått sitt arbeidsområde. De har helt fra begynnelsen av lagt stor vekt på forkynnelse og undervisning, for de mener en må gå til roten av ondet — mangel på sann kristen tro og moral — om det også skal lykkes å få gjort noe sosialt for dem som bor her. Det er begynt gudstjenester, ungdomsmøter og søndagsskole. Behovet er helt overveldende og innsatsen kan mangedobles så snart penger og personell står til rådighet.

Samtidig er det begynt å skje noe oppe i Andes-fjellene. På turer opp gjennom fjelldalene og innover fjellslettene har misjonærene fått be- kreftet at portene for evangeliet tar til å åpne seg inn til denne fantas-

(Forts. s. 7).

Ungdomsspalte

Signe da Gud vår ungdomstid,
Kristus, vår konge til ære!
Lys over land i åndens strid
Under hans kors la oss bære!
Kristus ved oss
til fjernest strand!
Vi så med ham til løftets land!
Amen, du gjør det, vår Fader.

KRISTENRUSSENS REISE ble gjennomført etter den fastsatte plan, størsteparten i utmerket vårvær. Formålet for aksjonen var støtte til Santalmisjonens nybrottsarbeid i Ecuador, S. Amerika. Det oppsatte mål, kr. 40 000 ble nådd, og vel så det.

RUSSEN SOM HELHET har vært engasjert i loddssalg og arbeidsinnsats for Kirkens Nødhjelp.

PA SØVASSLI UNGDOMSENTER planlegges St.Hans-kvelden en større ungdomssamling bl.a. med bål ved Søvatnet, sang, musikk og tale.

ELLERS ER DET et mangfoldig og variert tilbud om leirer og samlinger denne sommeren for alle som ønsker å være med. Det er blitt et anselig antall med slike treffsteder etterhvert, tilhørende de forskjellige organisasjoner, så mulighetene er mange.

ET FINT TREKK og noe forholdsvis nytt er at det noen slike steder holdes Eldres-leir der med-

Gode råd til ungdom

Av pastor Olaf Hillestad

Sett deg høye mål.

Det siktepunkt som ikke er høyt nok, er for lavt. Det gjelder din utdannelse, dine interesser, ditt livsmål. Men det gjelder også din evige skjebne. Ta sikte på himmelen.

Vær et eksempel hjemme.

Din oppførsel hjemme viser hva som bor i deg. Hans Nilsen Hauge avla sitt første kristne vitnesbyrd hjemme. Det gjorde et dypt inntrykk på hans søsken og foreldre og gav ham frimodighet til å vitne også for andre. Ilden må fortære sine omgivelser, ellers dør den!

Vær alltid på offensiven.

Vær aktiv kristen. Meld deg ved fronten. Vinn dine venner for Kristus!

Gi Gud din stemme.

Slutt opp om kirkenes offisielle gudstjenester og delta i offentlige mønstrenger av kristen ungdom. — Gi Gud ære! Gjør Kristus til konge!

lemmer av Ungdomsklubber etc. ser som en oppgave å skape hygiene og glede og lyse minner for de gamle. Et eksempel til etterfølgelse!

Gift deg ikke med hvem som helst.

Det mest skjebnesvangre valg i ditt liv — nest etter det standpunkt du tar til Kristus — er ditt valg av ektefelle. Gift deg med en som deler ditt livssyn! Stå deg ikke slik at du blir nødt til å gifte deg. Selv ikke med den du er glad i. Ditt ekteskap fortjener en bedre start!

Ta vare på kroppen din.

Det er en plikt å ta vare på sin helse. Kast sigaretten og løp en tur! Det gir sunnhet og velvære.

Innøv gode vaner.

Les regelmessig i Bibelen, be hver dag, gå i kirken og til alters, les lekser, vær hjelpsom hjemme, gjør ditt arbeid samvittighetsfullt. Gode vaner vil bli deg til hjelp hvor du enn kommer i verden.

Vær våken og ansvarsbevisst.

Ingen kan fylle din plass helt ut, for ingen er lik deg i evner og muligheter. Du forekommer bare i en utgave. Ha derfor et våkent øye for Guds finger og ta på deg de oppgaver han peker ut. Gud alene vet nemlig hvor du best kan gjøre din innsats.

*Hvor elskelig dine boliger er,
Herre, herskarenes Gud!
Min sjel lenges, ja vansmekter
av lengsel etter Herrens for-
gårder; mitt hjerte og mitt
kjød roper med fryd til den
levende Gud.*

*Spurven har jo funnet seg et
hus, og svalen et rede hvor den
har lagt sine unger — dine al-
ter, Herre, herskarenes Gud,
min konge og min Gud!*

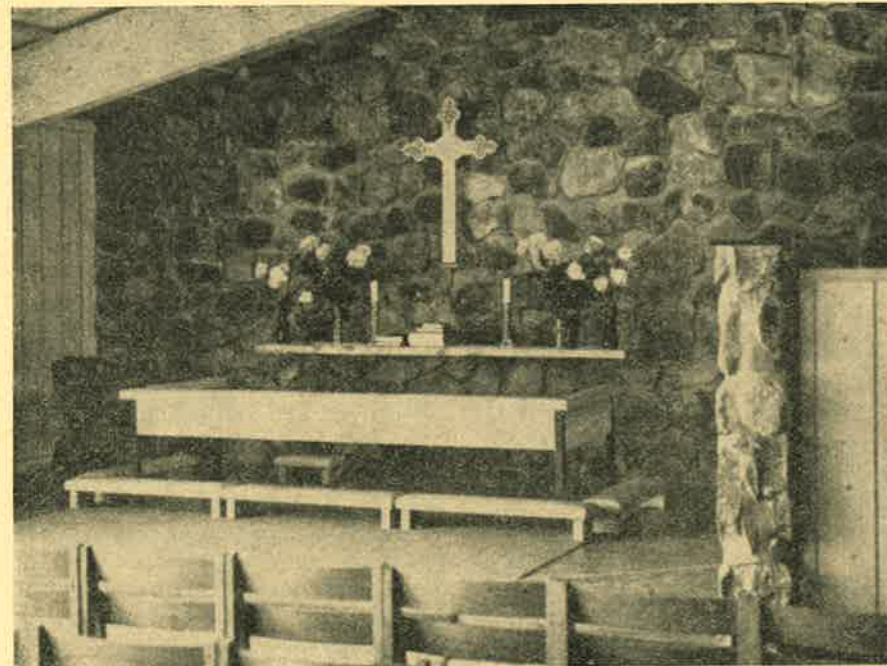
*Salig er det menneske som
har sin styrke i deg!*

*Når de går gjennom tåre-
dalen, gjør de den til en kil-
devang.*

*De går frem fra kraft til
kraft, de trer frem for Gud
på Sion.*

*For Gud Herren er sol og
skjold; han nekter ikke dem
noe godt som vandrer i
uskuld.*

David's 84. salme.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4.—.

Redaktør:
RES. KAP. EINAR KOREN.

Kasserer:
Ivar Fandrem, Fannrem.
Postgironr.: 32 68 72.

ENDELIG FAR ORKDAL KALLSKAPELLAN.

Departementet har tilsatt nåværende res. kap. i Ofoten, Leif Lund-Berg, som kallskepellen i Orkdal, med bopel Orkanger.

Etter det som nå foreligger, kommer han til å flytte hit i slutten av august. En regner med at han vil bli innsatt i stillingen søndag 30. august. — Lund-Berg var eneste søker til stillingen.

Også på denne plass ønsker vi ham og hans familie velkommen.

VAKKER GAVE TIL ORKDAL KIRKE.

Fra Samuel Norberg, Fannrem, har Orkdal kirke fått en vakker handknyttet rye. Etter giverens ønske er den plassert i dåpsakristeriet. — Ikke mange 95-åringer gjør ham det etter!

Kirken har også tidligere nytt godt av Norbergs giverglede.

Hjertelig takk!

Olsok

I år vil vi prøve å få til olsokgudstjeneste i Orkdal kirke. Sokneprest Gustav K. Høyem, sokneprest orkdaling som kjent, har lovet å tale.

Ellers håper vi å få med noen sangkrefter.

FASTEINNSAMLINGEN «BRØD FOR VERDEN».

Sluttresultatet av innsamlingen ble: Geitastrand kr. 467,—, Orkanger kr. 541,25, Orkdal kr. 1532,11 og Orkland kr. 617,19.

Takk til alle som var med og ga!

KIRKEKONSERT.

I forbindelse med sangerstevne vil det bli konsert i Orkdal kirke søn-

dag 28. juni ved kor fra Orkladal og Gauldal sangerforbund.

Arnt Gangås taler.

Det blir konsert også i Moe kirke.

PRESTENES FERIE.

Soknepresten har ferie fra 25. juni - 22. juli, res. kap. 23. juli - 19. august. De vikarerer for hverandre.

MISJONSSAMBANDET

skal ha sin generalforsamling i Trondheim i år. I den sammenheng får vi besøk søndag 5. juli, da bibel-skolelærer Midtsian preker ved gudstjenesten i Orkdals-kirka.

KOMMUNAL KONFIRMASJON?

Ifølge lokalpressen var det i år en form for «konfirmasjon» på ordførers kontor. — Det tør være et tidenes tegn på hvordan velkjente begreper omformes og gis et annet innhold enn det de står for i folks bevissthet.

NB! Postgirokonto NB!

Kassereren ber om at flest mulig vil benytte seg av det nye postgironr. ved innbetaling av gaver til Menighetsbladet. Det ville forenkle og lette mange ting om en altså velvilligst gjorde seg bruk av det.

Husk altså postgironr. 32 68 72!

PROTISAMLINGEN FOR MENIGHETSRADENE

blir denne gang søndag 13. sept. på Geitastrand. Gudstjeneste i kirken kl. 11. Ettermiddagsmøtet kl. 15 vil få et diakonalt preg idet det blir konsentrert om Eldreomsorgen i våre menigheter, forholdet til de handicappede og besøktjenesten. Diakon Knut Singstad, den nye sekretær i bispedømmerådet, vil hjelpe til med opplegget. Se nærmere i sept.nr.

GEBYRFRIE ATTESTER.

Attester fra sokneprestkontorene er fra 1. mai gebyrfrie. Tidligere har noen attester vært gratis (til trygd m.v.) og andre har hatt et gebyr på kr. 5.—. Presten har aldri

hatt inntekter av attestskrivning. Han har bare vært innkrever for staten, og er nå gla for å slippe dette ekstraarbeid. Samtidig gjør vi merksam på at folkeregistrene også nå har fått rett til å utstede fødselsattester.

MALING AV ORKANGER KIRKE

er under utførelse gjennom dugnadsarbeide av interesserte. Det blir omtrent samme farge som tidligere.

KIRKEFORENINGENS STYRE I ORKLAND

vil gjerne få takke alle som støttet gevinstbordet 23. 5 med gaver og loddkjøp. Det kom inn over 1300 kr. brutto.

Øvre Orkdal Historielag

vil gjerne minne om «Utflytternes dag» søndag 21. juni som blir kombinert med «Jernbanens dag». Mange krefter er i sving for å prøve å gjøre dagen til verdifullt og varig minne. La oss håpe at det kunne lykkes. — En gjør oppmerksom på «kirketuren» med Salongvognen (plass til ca. 25 - 30) fra Orkanger til Svorkmo der det blir råd med skyss til Moe kirke. Her blir det hornmusikk både før og under gudstjenesten. Ellers blir hovedposten på programmet avvirket kl. 15-16,15 på Svorkmo stasjon. Fra kl. 17,30 og utover blir det anledning til kjøreturer med Salongvognen fortrinnsvis Svorkmo - Solbu.

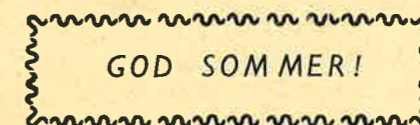
Til pensjonistene: Det er full anledning til å delta selv om en ikke har meldt seg. Ellers er alle velkommen til å være med.

*

En vil gjerne enda en gang henstille til alle om å gjøre sitt til at distriktet kunne presenteres fra sin beste side. Vær etter evne med i oppryddingsaksjonene, og glem ikke å heise flagg den 21.

* * * *

SOMMERTUREN avvikles søndag 5. juli over Selbu - Tydal - anlveien Reitan i Ålen - Hovin - Hølon - Sæterdalen. Moderne turistbusser. Ennu noen plasser ledig som kan sikres ved henvendelse Historielaget. Pris ca. 30,— kr.

Usikker oppdragelse

«Utrygghet og usikkerhet er oppdragelsens værste fiende».

Denne sats fra en skolepsykolog er tatt rett inn i dagens oppdrager-situasjon. Den gjelder både i heim, skole, og samfunn. Usikkerhet og famling er det mest typiske ved situasjonen. Normene smuldrer. Ideene er mange — og løse. Pluralismen presser på — og gjør alt like billig. Massemedia kolporterer likt og ulikt — rett inn i stua. Den eldre som den yngre generasjon forvirres. Den eneste «norm» som står igjen i dette virvar er toleransen, som i denne situasjon betyr at alt er like bra. Så har man bare usikkerheten igjen.

Ikke underlig at en del nyere psykologer har begynt å etterlyse normer og grenser. De kan fortelle oss idag at klare grenser mellom godt og ondt, mellom rett og urett,

mellom tillatt og forbudt, er langt å foretrekke for usikkerheten. Det gir like fram mental sunnhet. Med klare grenser vet man nemlig hvor det er trygg grunn å stå på.

Riktignok vil menneskene fortsette å overskride grensene, det er oss engang i kjødet skåret. Men er grensene klare, kan man finne tilbake til trygg grunn. Er de derimot uklare, vil man aldri vite hvor man står. Og usikkerheten og forvirringen griper om seg: en mental tilstand som er uhyre skadelig — og som umuliggjør enhver oppdragelse og livsholdning.

Hvis ikke tidens oppdragere finner festepunkt, vil heim, skole og samfunn fortsette å flyte — til det en dag flyter ut.

Vi må ut av usikkerheten.

Bjarne Hareide i «Vi Foreldre».

ALDRI ALENE

I vinter har jeg av og til lest i boka «Over oss er himmelen» skrevet av pastor Jon Johnson. Han forteller i et avsnitt litt om sin far, Johs. Johnson, som var misjonsprest på Madagaskar.

En dag kom en innfødt kristen til ham og sa: «Nå vet jeg hva kristendom er». «Hva er det da?» spurte misjonæren. «Jo, det er å være sammen med Herren bestandig», svarte mannen.

Dette svaret gjorde meg så inderlig godt at jeg må sende det videre til andre. Tenk, å få være sammen med Herren bestandig!

Så enkelt og godt kan det sies dette å være en kristen. Mange tror at kristendom er noe tungt og trist — en byrde som vi må bære, en byrde med mange påbud og forbud. Men så er det tvertimot kristendommen som bærer oss.

Kamp og strid har vi nok, kamp mot syndens og satans makt i oss og omkring oss, mot ondskapens

åndehær i himmelrommet. Men såfremt vi lever i det fortrolige samfunn med Jesus, så er han med og seiren er vår.

«Åpen har jeg himlen funnet,
Jesus vant, og jeg har vunnet».

Så får vi fortsette vår gang gjennom livet til målet er nådd. La oss stille oss til tjeneste i hverdagslivet for ham som har sagt han vil gå med oss alle dager.

Husk, du går aldri alene så sant Herren får lov til å gå med deg. Husk det du som forkynner Guds ord, du som arbeider i skolestua, i sykerom, i kjøkken, på åkeren, ja hvor som helst. Husk det du som besøker syke og gamle og du som bor alene: Du er aldri alene når Jesus er hos deg.

Skal vi så våge å be denne bønn:

Bruk meg nådefulle frelser
som det her behager deg!
All ting gjort for deg, hvor ringe,
er dog alltid stort for meg.

Borghild Hofstad.

Sommertid

Den sommertid nu kommer

Med lyst og glede stor,

Den kjære lyse sommer,

Da gress og grøde gror.

Nu varmer sol i lide

Alt som har været dødt;

Med hver den dag mon skride,

Blir all ting som gjenfødt.

Men kjære Herre Kriste,

Vår gledessol og skinn,

La hjerteisen briste

Og smelte i vårt sinn!

La kjærlighetens søle

Og søte ånde gå

Igjennom våre sjele

At kvege blomster små!

Gud signe årets grøde,

Og fruktbar gjør vårt land!

Gi oss nødtørftig føde,

Velsigne land og strand!

La dine budord følges,

Og fød oss med ditt ord,

La nådens lys ei dølgjes

For oss på denne jord!

Kolmodin. L.rev. 394.

NYTT FRA MENIGHETSFAKULTETET

Man er nå iferd med å utarbeide anbudsdokumenter for det første byggetrinn ved Menighetsfakultetets nybygg på Blindern. Det betyr at byggearbeidene vil bli satt igang nå i høst. Byggetrinnet omfatter fundamentering og kjelleretasje. Fristen for anbudsutsendelse er satt til 15. juni. Det er en forutsetning at arbeidet skal settes igang 1. september, og være ferdig innen utgangen av 1970.

Resten av bygget, ialt 4 etasjer, skal settes ut på anbud 1. oktober. Arbeidet kan da komme igang 1. februar 1971. Innflyttingen vil skje slik at nybygget kan tas i bruk til høstsemesteret 1972.

Tempoplanen er normalt stram, men det er ingenting som tyder på at den ikke vil holde. Nybygget er konstruert med henblikk på maksimal fleksibilitet, slik at det relativt fort kan foretas forandringer ved innredningen.

Innsamlingskontoret ved Menig-

hetsfakultetet vil gjerne få lov til å takke alle som har gitt sine gaver til nybygget.

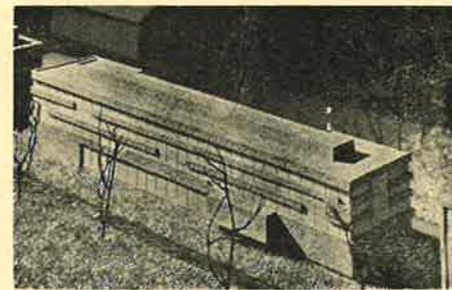
Fra Orkdal prestegjeld har vi mottatt 16.066 kroner.

Hjertelig takk til alle givere i prestegjeldet og til alle som har vært engasjert i innsamlingsarbeidet.

Vi fortsetter innsamlingen, og regner med å ha nådd målet på 8. mill. kroner når nybygget står ferdig. Hittil har det kommet inn 6,7 mill. kroner, og dette betyr at vi faktisk er inne i sluttspurten. Det er om å gjøre at det ytes maksimum av hjelp i denne siste fasen, slik at vi kan nå vårt mål. — Gaver kan sendes direkte til Nybygg for Menighetsfakultetet, St. Olavsgt. 29, Oslo 1 — postgiro 48 — bankgiro 7001.20.10018.

Vennlig hilsen

Rolf Næss, sokneprest,
innsamlingsleder.

Den norske Santalmisjon

(Forts. fra s. 3).

tiske fjellverdenen — med minner fra inkaenes storhetstid.

I Canar-distriktet nord for universitetsbyen Cuenca er det svære områder hvor det hittil praktisk talt ikke har vært gjort noe evangelisk arbeid.

Indianerne er ikke så lukkede som de har vært før, og mange av de katolske prestene er glade for at misjonærene selger bibler, underviser i bibelkunnskap og begynner ungdomsarbeid og søndagsskoler. Den unge prestegenerasjon i Den Katolske Kirken har et mer åpent forhold til Bibelen enn den gamle.

Flere steder er også misjonærene

bedt om å yte medisinsk og sosial hjelp. Uvitenhet, fattigdom og overtro ligger som en lammende faktor over store deler av befolkningen. De offentlige myndighetene har i dag også fått øynene opp for at hele landets utvikling er avhengig av at den underkuede landsbefolkningen reises opp og gis eksistensmuligheter på sine hjemsteder. Stasjonær og mobil tjeneste ute i landsbyene vil gi misjonen store muligheter for arbeid i landet.

Til dette vidt forgrenede arbeidet i India, Bhutan, Øst-Pakistan og Ecuador trenger Den norske Santalmisjon fortsatt menighetens forbønn og støtte. Vi takker misjonsvennene for trofast innsats og takker alle som vil være med og føre arbeidet videre fram.

Det Norske Misjonsselskap's LEIRER sommeren 1970.

Singsås sentralskole, Bjørgen
25. - 28. juni. Alder: 10 - 14 år.

Løkken skole, Løkken Verk
2. - 5. juli. Alder: 9 - 12 år.

Åset skole, Afjord
8. - 12. juli. Alder: 12 - 15 år.

Laberget leirsted, Skogn
1. - 5. juli. Alder: 10 - 14 år.

Berkåk (Mjuklia)
11. - 16. aug. «Ten»-leir.

Opplysninger og program:

N. M. S. kretskontor,
Sommerveiten 4,
7000 Trondheim.

GAVER til bladet

ORKLAND :

Knut Groeggen kr. 10. Andreas Groeggen 10. Dorthea og Henrik Ekli 10. Marit og Ola H. Klingen 10. Vermund Elda 10. Karen Elden 10. Gunvor og Arne Berbu 10. Ingeborg og Lars Berbusmel 10. Eli Pettersen 10. Ivar Moe 10. Else Tallersås 10. Ingeborg og Lars Valstad 10. Anne Berbu 10. Marit Aarli 20. Serina og John Lium 10. Olaug og Arne Øverby 20. Gunhild og Peder Tronvoll 10. Gjertrud Nerås 10. Ole Wuttudal 10. Olga Grø 10. Gunvor og Erik Monseth 10. Marit og Erik Dalen 10. Ola og Ingeborg Gumdal 10. Anna og Edv. Damli 10. Marit og Olav Dalen 10. Anne og John Wuttudal 10.

ORKDAL :

Klara og Arne Asbøl kr. 20. Kari og Odd Lillery 10. Gudrun og Peder Sundli 10. Karen og Bernt Aunemo 10. Anne og Martin Vold 10. Bernt Sundli 10. Ida Lium 10. Einar Lynum 10. Ingeborg Øren 10. Marie K. Gjønnnes 10. Ingeborg og Bj. Mjølhus 10. Berit Lynum 10. Ida Mellingsæter 10. Signe Blåsmo 10. Jarle Jarstein 10. Ingebr. Solhusmo 10. Helmer Sletvold 10. Anne Ødegård 20. Inger og Sverre Fandrem 10. Karen Brobakk 10. Ingrid Ustad 10. John Johnsen 10. Arnfinn Dørdal 10. Johanne og Ole Andøl 10. Gunnar Asphaug 10. Gunhild Skjenald 10. Karen Dyn-dal 10. Ingeborg og Asbj. Gumdal 10. Annette Hanssen 10. Dagny og Kåre Espen 10. Kåre Frengstad 10. Alfild Brostrøm 10. Jenny og H. Sivertsen 10. Ida og Birger Snøsen 10. Hjørdis og Sverre Øyum 10.

GUDSTENER

21/6, 4. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Havdal.

UTFLYTTERNES DAG.

Hornmusikk. Kirkebuss.

Orkanger kl. 11: Kretssekr. Tj. Nordal og Koren. Ofr. til Indremisj.

23/6, 5. s. e. tref.

Geitastrand kl. 11: Koren.

5/7, 6. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Bibelskolelærer Midtsian og Koren. Nattverd.

Ofr. til N. L. Misjonssamband.

12/7, 7. s. e. tref.

Orkanger kl. 11: Koren. Nattverd.

19/7, 8. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Sekr. Gunnes og Koren. Nattverd.

Ofr. til Den norske Israelsmisjon.

26/7, 9. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Havdal.

Ofring til soknerådskassen.

Geitastrand kl. 15: Havdal. Nattv.

29/7, OLSOK.

Orkdal kl. 20: Prestene Høyem og Havdal.

2/8, 10. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Havdal.

9/8, 11. s. e. tref.

Orkanger kl. 11: Havdal.

Ofr. til menighetsrådskassen.

16/8, 12. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Havdal. Nattverd.

23/8, 13. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Koren. Ofring.

Geitastrand kl. 11: Havdal.

Ofr. til Kirkens Nødhjelp.

30/8, 14. s. e. tref.

Orkanger kl. 11: Kallskap. Lund-Berg. INNSETTELSE ved prost.

6/9, 15. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Kallskap. Lund-Berg. INNSETTELSE. Ofring.

Orkland kl. 11: Havdal.

13/9, 16. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Kallskap. Lund-Berg. INNSETTELSE.

Geitastrand kl. 11: Koren m.fl.

MENIGHETSRADEENES PROSTISAMLING.

Støylen skole kl. 11: Havdal.

Forandringer kan inntreffe.

Ingeborg og Ole Øyum 10. Peder Neraune 10. Gudrun og Nik. Almli 10. Jorunn og Jon Almli 10. Beret Metlid 10. Brit Rygh 10. Marta og

John Eggen 10. Anne og Marius Solem 20. Dagny Kvam 10.

ORKANGER :

Ragnh. og Morten Kjønlid kr. 10. Else Solem 10. R. Fossum 10. Martin J. Rømme 10. Arnt Skjenald 10. Edm. Henden 20. Karen Marta Gjønes 10. J. og O. Lorentzen 10. Anna og Ole S. Røhmesmo 10. Asbjørg og Bjørn Ofstad 10. Berit og Rolf Semb 10. Randi og Svein Falch 10. Berit Mo 20. Gunvor Hoff 20. Margit og Peder Sognli 10. Bjørg og Oddbjørn Troøyen 10. Ingeb. og Kr. Haugen 10. Margit Breunig 10. I. og T. Songli 10. A. R. 10. Astrid og Anne Midttømme 10. Maren og John Rømmesmo 10. A. og G. Holdvagt 10.

GEITASTRAND :

Gunhild og Eilif Kvernmo kr. 10. Andr. Meland 10. Edm. Pettersen 10. Gunerius Aasen 10.

UTENBYGDS :

Karen og S. Rektorli, Tr.h. kr. 10. Kari Syrstad, Stjørdal 10. Aslaug og H. Hansen, Råde 10. Ingeborg og Andr. Ingela, Dilling 10. Wilh. Thams, Løkken 20. Lilly og Edv. Almhjel, Heimdal 10. Edit og Roald Simonsen, Tr.heim 10. Johan Dyn-dal, Buvika 10. Olaug Lånke, Hell 10. Grete og Kolbj. Hagen, Tr.heim 10. Karen og Åge Wichmann, Tr.heim 15. Ingeb. og Bj. Ustad, Tr.heim 10. Evelyn Kvam, 10. Jenny Kvam, Tr.heim 10. Ingv. Rognum, Blom.holm 15. Nora Stensås, Heimdal 4. Olaug Paulsen, Tr.heim 10. Marie Rønning, Heimdal 10. Aud og Kristoffer Indergård, Os i Østerdalen 10. Gunnar Almli, Oslo 10.

UTENLANDS :

Karen Oma, USA kr. 10.

Hjertelig takk!

SLEKTERS GANG**Døpte****Orkland.**

22/3: Janne Merete Monseth

(rettelse fra forr. nr.).

24/5: Bjørn Michael Bye.

Orkdal.

3/5: Ragnhild Øyum (d. Meldal)

7/5: Turid Møkkelgård

10/5: Eivind Rist

18/5: Reidar Margido Espen

Per Christian Prøsch

« Anita Svee, Anne Lise Kjønlid

31/5: Atle Østhus

« Knut Anders Vuttudal

« Oddny Merete Bye.

Orkanger.

26/3: Rolf Agnar Aune (d. Oppdal)

26/4: Jon Tilstet, Erik Pettersen

3/5: Rune Heen (d. Hen)

24/5: Geir Wormdal

« Grethe Kjønlid, Ashild Almli

« Marit Anita Samskott.

Vigde**Orkland.**

2/5: Kjell Jon Køhler og Audhild Hoston

9/5: Odd Reitan og Bjørg Oline Wuttudal.

Orkdal.

18/4: Einar Peder Magnor Helgesen og Erna Jakobsen (v. Bodø)

25/4: Einar Randolph Wold og Unni Nordeide

23/5: Lars Meland og Mette Margrete Dahlo.

Orkanger.

4/4: Rolf Røhme og Inger Oline Kvikne (vigd Vår Frue)

9/5: Arvid Wenn Sundli og Ingjerd Myhre (B.)

23/5: Kjell Viktor Andreassen og Mildrid Oline Singstad

« Steinar Grande og Inger Elin Strand (vigd Mo i Rana).

Døde**Orkland.**

7/3: Berit K. Lommundal, f. 1892

8/3: Anna Elisabeth Mosbakk, f. 1913

17/4: Knut Groeggen, f. 1874

28/4: Ole A. Myrind, f. 1890

13/5: Ole I. Brekken, f. 1886.

Orkdal.

23/4: Berit Mo, f. 1884

24/4: Ingeborg Kårmo, f. 1889

28/4: Randi Kjelstad, f. 1905

7/5: Ole Stemshaug, f. 1912

11/5: Peder Eide, f. 1880

« Anne Viken, f. 1885

16/5: Arne Krokdal, f. 1900

19/5: Sivert Liøkel, f. 1911.

Orkanger.

14/4: Frøydis Elis Fjorden, f. 1897

23/4: Anton Ludvig Hoff, f. 1894

27/4: Emma Johanne Larsson, f. 1887

4/5: Fredrik Gangås, f. 1884

21/5: Margit Berntine Sognli, f. 1897.

Geitastrand.

15/4: Ole Bendtsen, f. 1891

21/5: John Isdal, f. 1884.